

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 29-10-17

Col.lecta:	129,54
Caixetes ciris	72,05
Caixetes:	35,01
Caixetes Càritas:	35,00

Lectures del diumenge XXXII de durant l'any, dia 12 de novembre d'octubre

1ª: Sa 6,12-16; Sl: 62; 2ª: 1Te 4,13-18; Ev: Mt 25,1-13

CASTANYET

Aquest diumenge és fa la castanyada a la casa de castanyet

AULA INFORMÀTICA

Per inscripcions, cada dimecres de 2/4 de 7 a 2/4 de 8 del vespre.

C.E. ANEM A CAMINAR

El segon dissabte de mes el centre ex-

cursionista fa la sortida programada a la serra de Sant Amand, des d'Ogassa.

El proper dissabte dia 18, es té previst fer la sortida cultural corresponent al tercer trimestre. Es fa a Badalona, a Baetulo

ECONOMIA PARRÒQUIA OCTUBRE

Saldo mes de setembre 1.977,30

Entrades

Col.lectes	655,80
Ciris	311,79
Caixetes	684,03
Col.lecta Domund	410,38
Càritas	1.500,00
Total entrades	3.562,00 ... 3.562,00

Sortides

Ciris	756,64
Full Parr.	71,25
Telèfon	70,56
Com.Bancs	6,00
Agenda Llat.	180,00
Neteja Nova Llavor ...	141,57
Seg.Social	37,40
Llum	373,47
Full Inf.	66,85
Germanor17	1.000,00
Pàg.Web	132,98
Domund	410,38
Flors	56,50
Ferreteria	9,00
Total sortides	3.312,60 ... 3.312,60

Romanent Octubre 2.226,70

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

5 de novembre del 2017 Núm. 717

Diurne XXXI de durant l'any A

“No heu de donar a ningú el nom de pare aquí a la terra, perquè, de pare, només en teniu un, que és el del cel.”

L'evangeli d'avui no pot ser més clar: cal posar Crist en el centre de les nostres vides. Ell és l'únic Pare. Jesús no reserva privilegis ni dignitats per a ningú: “El més important de vosaltres ha de ser servidor vostre”.

Però malgrat l'advertiment de Jesús, els títols, les prerrogatives, els honors i les dignitats que s'han repartit, fan que no sempre sigui prou visible aquesta actitud d'igualtat entre poble i jerarquia. Encara avui, l'església viu una contradicció entre la vida i l'evangeli.

Jesús pensa en una església on no hi hagi ni els de “dalt” ni els de “baix”, una església, - el poble de Déu, - on tots siguem iguals i solidaris en el servei a la comunitat. De res serveix emmascarar el que està passant, amb el llenguatge piadosos de que tots som “germans” en la litúrgia. No hauria de ser qüestió de paraules sinó, - com proposa l'evangeli, - qüestió d'un esperit nou de servei real, amistós i fratern entre tots.

Potser cal assumir que en la comunitat de Jesús ningú és propietari del seu missatge. Tots ens hem d'ajudar a viure l'experiència d'un Déu Pare-Mare al que, precisament, li agrada revelar-se als més humils.

L'església haurà de canviar per sobreviure, haurà de superar les seves inèrcies i les seves pors per encaixar l'evangeli en la societat d'avui, però cadascun de nosaltres, probablement, haurem de descobrir que per seguir a Crist, no ens cal ni el recolzament social ni les rutines religioses.

L'evangeli ha de ser la font essencial per alimentar l'ànima i així caminar al costat de tots els germans. Som-hi.

FULL INFORMATIU

X_i_C

Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 1,14b-2,2b.8-10)

Jo sóc el rei dels reis, diu el Senyor de l'univers, i tots els pobles reverencien el meu nom. I ara, sacerdots, us adverteixo que si no feu cas de mi, si no esteu atents a honorar el meu nom, us trauré el poder de beneir. Vosaltres heu abandonat el camí dret i, en veure com jutjàveu, molts s'han allunyat. Heu violat l'aliança que jo havia fet amb Leví, diu el Senyor de l'univers. Per això, jo faré que tot el poble perdi l'estima i el respecte que us tenia, tal com vosaltres ho heu fet amb mi, per no haver seguit els meus camins i haver jutjat amb parcialitat.

No tenim tots un mateix pare? No ens ha creat el mateix Déu? Per què som deslleials els uns amb els altres i violem així l'aliança dels nostres pares?

Salm responsorial [130,1.2.3]

El meu cor no és ambiciós, Senyor, no són altius els meus ulls; visc sense pretensions de grandeses, o de coses massa altes per a mi.

Em mantinc en una pau tranquil·la, com un nen a la falda de la mare, tot esperant els vostres dons.

Israel espera en el Senyor ara i per tots els segles.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 2,7b-9.13)

Germans, entre vosaltres ens férem amables com les mares quan acaronen els seus fills. Així, amb el desig de guanyar-vos, no solament us volíem fer participar de la bona nova de Déu, sinó que us hauríem donat fins i tot les nostres pròpies vides, de tant que us va fer estimar. Ja recordeu, germans, com era el nostre esforç i el nostre cansament: per no ser una càrrega a ningú, treballàvem nit i dia, mentre us anunciàvem la bona nova de Déu. I ara no deixem mai de donar gràcies a Déu, recordant que, quan rebéreu de nosaltres la paraula de Déu, l'acollireu com allò que és de veritat: no paraula d'homes, sinó paraula de Déu, que treballa eficaçment en vosaltres, els qui heu cregut.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 23,1-12)

En aquell temps, Jesús digué a la gent i als deixebles: «Els mestres de la Llei i els fariseus us parlen des de la càtedra de Moisès: compliu i observeu tot el que us manen, però no feu com ells, perquè diuen i no fan. Preparen farcells pesadíssims i els carreguen a les espatlles dels altres, però ells no volen ni moure'ls amb el dit. En tot obren per fer-se veure de la gent. Per això es fan ben grosses les filacteries, i les borles, ben llargues; els agrada d'ocupar els primers llocs a taula i els primers seients a les sinagogues, i que la gent

els saludi a les places i els doni el nom de rabí, o sigui 'mestre'. Però vosaltres no us heu de fer dir mestres, perquè, de mestre, només en teniu un, i tots vosaltres sou germans; ni heu de donar a ningú el nom de pare aquí a la terra, perquè, de pare, només en teniu un, que és el del cel; ni us heu de fer dir guies, perquè, de guia, només en teniu un, que és el Crist. El més important de vosaltres ha de ser servidor vostre. Tothom qui s'enaltirà serà humiliat, però tothom qui s'humiliarà serà enaltit.»

Salmo Responsorial (Ps 131)

Señor, mi corazón no es orgulloso ni mis ojos altaneros: no voy buscando grandezas ni cosas que me vienen anchas;

No, yo estoy muy tranquilo y muy callado como un niño en el regazo de su madre; mis deseos son parecidos a ese niño.

Israel, espera en el Señor desde ahora y por siempre.

El Papa Joan Pau II, discurs que fa a l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura – UNESCO París, 2 de juny 1980

Discurs a la seu de la UNESCO (1980) (II)

Aquest discurs és realment un tractat ampli i profund sobre temes de màxima actualitat. Els números 14 i 15 aborden el concepte de nació. Hi trobem pensaments que fan referència directa a la realitat nacional

15. »M'adreço a vosaltres, senyores i senyors, que des de fa més de trenta anys us reuniu aquí en nom de la primacia de les realitats culturals de l'home, de les comunitats humanes, dels pobles i de les nacions. Us dic: amb tots els mitjans a disposició vostra, vetlleu per aquesta sobirania fonamental que posseeix cada nació en virtut de la seva pròpia cultura. Protegiu-la com la nineta dels ulls per a l'esdevenidor de la gran família humana. Protegiu-la! No permeteu que aquesta sobirania esdevingui una presa de *qualsevol interès polític i econòmic*. No permeteu que arribi a ser víctima dels *totalitarismes* o de les *hegemonies* per a les quals l'home no compta si no com a objecte de dominació i no com a subjecte de la seva pròpia existència humana. Per a aquestes també la seva pròpia nació o les altres compten només com a *objecte de dominació i d'atracció d'interessos diversos*, i no com a subjecte de la sobirania nascuda de la cultura autèntica que els pertany en sentit propi. ¿No hi ha, en el mapa d'Europa i del món, nacions que posseeixen una meravellosa *sobirania històrica*, nascuda de la seva cultura i que, amb tot, al mateix temps estan privades de la seva total sobirania? ¿No és un punt important per a l'esdevenidor de la cultura humana, important especialment en la nostra època, quan és tan urgent d'eliminar les restes del *colonialisme*?».